

บทที่ 8

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการให้หัวเรื่องภาษาไทย ในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของห้องสมุดกฎหมายในด้านการแบ่งประเภทของหัวเรื่องและลักษณะการใช้ศัพท์ และเพื่อศึกษาความต้องการหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของนักกฎหมายในด้านการแบ่งกลุ่มหัวเรื่อง ประเภท และลักษณะการใช้ศัพท์ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยคือแบบบันทึกข้อมูลและแบบสอบถาม ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยนี้จะเป็นแนวทางแก่บรรณารักษ์ ในการกำหนดหัวเรื่องให้ตรงกับความต้องการของนักกฎหมาย อันจะทำให้เกิดความสะดวกรวดเร็วในการค้นหาสารนิเทศ

งานวิจัยเรื่องนี้ แบ่งออกเป็น 3 ส่วนคือ

ส่วนที่ 1 ศึกษาการให้หัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของห้องสมุดกฎหมาย ในด้านการแบ่งประเภทของหัวเรื่องและลักษณะการใช้ศัพท์

ส่วนที่ 2 ศึกษาความต้องการหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของนักกฎหมายในด้านการแบ่งกลุ่มหัวเรื่อง ประเภท และลักษณะการใช้ศัพท์

ส่วนที่ 3 ศึกษาหัวเรื่องที่นักกฎหมายเลือกเปรียบเทียบกับความต้องการของผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย

วิธีดำเนินการวิจัยในส่วนที่ 1 มีดังต่อไปนี้

ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือ ห้องสมุดกฎหมายของหน่วยงานราชการในกรุงเทพมหานคร จำนวน 13 แห่ง คือ

1. ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. ห้องสมุดสัญญา ธรรมศักดิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
3. ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
4. ห้องสมุดสำนักงานอัยการสูงสุด
5. ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา
6. หอสมุดกลางกระทรวงยุติธรรม
7. ห้องสมุดศาลฎีกา

8. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์
9. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 1
10. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 2
11. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 3
12. ห้องสมุดศาลแพ่ง
13. ห้องสมุดศาลอาญา

สำหรับห้องสมุดกฎหมายที่ไม่ได้ทำการสำรวจ เนื่องจากการทำบัตรรายการของห้องสมุดยังไม่สมบูรณ์ และบางแห่งยังไม่ได้จัดทำบัตรรายการ จำนวน 4 แห่ง ได้แก่

1. ห้องกฎหมายของห้องสมุดรัฐสภา
2. ห้องสมุดศาลฎีกาอัยการกลาง
3. ห้องสมุดศาลแพ่งกรุงเทพใต้
4. ห้องสมุดศาลอาญากรุงเทพใต้

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบบันทึกข้อมูลที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อใช้ในการเก็บรวบรวมหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์จากห้องสมุดกฎหมายทั้ง 13 แห่ง แบบบันทึกข้อมูลดังกล่าวเป็นบัตรขนาด 3 X 5 นิ้ว ใช้บันทึกข้อมูลหัวเรื่อง ชื่อของห้องสมุด (กำหนดเป็นรหัสตัวเลข 1-13) ประเภทของหัวเรื่อง และลักษณะการใช้ศัพท์

แบบบันทึกข้อมูล

สถาบันวิจัยบริการ ศาลฎีกา ศาลปกครองมหาวิทยาลัย   คำที่ใช้เป็นหัวเรื่อง (เช่น หนังสือ)   ประเภทของหัวเรื่อง (เช่น คำเดียว)   ลักษณะการใช้ศัพท์ (เช่น ศัพท์อิสระ)   รหัสห้องสมุด (เช่น 2)

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของห้องสมุดกฎหมายจำนวน 13 แห่ง โดยสำรวจจากบัตรเรื่องและฐานข้อมูลคอมพิวเตอร์ของห้องสมุดกฎหมายดังกล่าว และคัดลอกลงในแบบบันทึกข้อมูลเฉพาะหัวเรื่องที่เกี่ยวข้องกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เท่านั้น เมื่อคัดลอกเสร็จเรียบร้อยแล้วจะระบุรหัสตัวเลข 1-13 ที่ด้านล่างทางด้านซ้ายเพื่อให้ทราบว่าเป็นหัวเรื่องของห้องสมุดใด โดยรหัสดังกล่าวแทนชื่อห้องสมุดตามลำดับที่ระบุในหัวข้อประชากรที่ใช้ในการวิจัยข้างต้น พร้อมทั้งระบุประเภทของหัวเรื่องและลักษณะการใช้ศัพท์กำกับไว้ จำนวนหัวเรื่องที่คัดลอกมาจากแต่ละห้องสมุดมีรายละเอียดดังนี้

1. ห้องสมุดคณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	จำนวน 753 หัวเรื่อง
2. ห้องสมุดสัญญา ธรรมศักดิ์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	จำนวน 345 หัวเรื่อง
3. ห้องสมุดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	จำนวน 215 หัวเรื่อง
4. ห้องสมุดสำนักงานอัยการสูงสุด	จำนวน 197 หัวเรื่อง
5. ห้องสมุดเนติบัณฑิตยสภา	จำนวน 914 หัวเรื่อง
6. หอสมุดกลางกระทรวงยุติธรรม	จำนวน 371 หัวเรื่อง
7. ห้องสมุดศาลฎีกา	จำนวน 110 หัวเรื่อง
8. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์	จำนวน 98 หัวเรื่อง
9. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 1	จำนวน 52 หัวเรื่อง
10. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 2	จำนวน 99 หัวเรื่อง
11. ห้องสมุดศาลอุทธรณ์ ภาค 3	จำนวน 74 หัวเรื่อง
12. ห้องสมุดศาลแพ่ง	จำนวน 140 หัวเรื่อง
13. ห้องสมุดศาลอาญา	จำนวน 143 หัวเรื่อง
รวม	จำนวน 3,511 หัวเรื่อง

สำหรับการกำหนดว่าหัวเรื่องใดเป็นศัพท์อิสระหรือศัพท์ควบคุมนั้น ผู้วิจัยใช้คู่มือ หัวเรื่องสำหรับหนังสือภาษาไทย ของคณะอนุกรรมการกลุ่มวิเคราะห์เลขหมู่และทำบัตรรายการห้องสมุดสถาบันอุดมศึกษา ฉบับพิมพ์ครั้งที่ 3 พ.ศ. 2538 เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาโดยถือว่าหัวเรื่องทุกหัวเรื่องที่ปรากฏในคู่มือเล่มนี้เป็นศัพท์ควบคุม ดังนั้นหัวเรื่องอื่น ๆ ที่ไม่ปรากฏในหนังสือคู่มือเล่มนี้ จะถือว่าเป็นศัพท์อิสระ

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. นับจำนวนข้อมูลที่ได้มาแล้วคำนวณหาค่าร้อยละของข้อมูลเกี่ยวกับประเภทและลักษณะการใช้ศัพท์ของหัวเรื่อง ของห้องสมุดกฎหมายทั้ง 13 แห่ง
2. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตร $P = \frac{f}{n} \times 100$

โดย $P =$ ร้อยละ
 $f =$ ประเภทของหัวเรื่อง หรือลักษณะการใช้ศัพท์
 $n =$ จำนวนหัวเรื่องทั้งหมด

วิธีดำเนินการวิจัยในส่วนที่ 2 มีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้คือ นักกฎหมายซึ่งสังกัดหน่วยงานราชการที่มีหน้าที่และความรับผิดชอบหลักในเรื่องการสอน การวิจัย การใช้ การตีความ และการร่างกฎหมายในกรุงเทพมหานคร จำนวน 1,668 คน

จากจำนวนประชากรทั้งหมด 1,668 คน ผู้วิจัยได้นำมากำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง ร้อยละ 10 จากประชากรทั้งหมด และจะได้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 167 คน ต่อจากนั้นได้นำจำนวนกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมากำหนดหาสัดส่วนกลุ่มตัวอย่างของนักกฎหมาย ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 กลุ่ม คือ อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมาย ผู้พิพากษา อัยการ และนิติกร โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Systematic Sampling) ด้วยสูตร

$$n_i = \frac{N_i}{N} \times n$$

โดย $i =$ 1, 2, 3, ..., K

$$n_i =$$
 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างชั้นภูมิที่ 1, 2, 3, ..., k

$$N_i =$$
 ขนาดของประชากรชั้นภูมิที่ 1, 2, 3, ..., k

$$N =$$
 ขนาดของประชากรทั้งหมด

$$n =$$
 ขนาดของกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด

(สำนักงานสถิติแห่งชาติ)

ในกรณีที่ค่า n_i ที่คำนวณได้มีทศนิยม จะปัดเศษเป็นเลขจำนวนเต็มต่อเมื่อตัวเลขทศนิยมนั้นมีค่าตั้งแต่ 0.5 ขึ้นไป ซึ่งสามารถจำแนกขนาดกลุ่มตัวอย่างได้ตามตารางที่ 1

ตารางที่ 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามประเภทของนักกฎหมาย

ประเภทนักกฎหมาย	จำนวนประชากร	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง
อาจารย์	202	20
- คณะนิติศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย	(37)	(4)
- คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์	(54)	(5)
- คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง	(78)	(8)
- คณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช	(33)	(3)
ผู้พิพากษา	529	53
อัยการ	742	74
นิติกร	195	20
- สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา	(110)	(11)
- รัฐสภา	(85)	(9)
รวม	1,668	167

อาจารย์ที่สอนวิชากฎหมายแพ่งและพาณิชย์

สำหรับการเลือกตัวอย่างประชากรในกลุ่มตัวอย่างแต่ละกลุ่มใช้ตารางเลขคู่ของ Krejcie และ Morgan (1970)

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของนักกฎหมาย ประกอบด้วยคำถามจำนวน 5 ข้อใหญ่ คือ

ข้อ 1 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านการแบ่งกลุ่มหัวเรื่องของกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ซึ่งผู้วิจัยแบ่งกลุ่มหัวเรื่องเป็น 37 กลุ่มใหญ่

ข้อ 2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านการแบ่งประเภทของหัวเรื่อง ซึ่งจำแนกเป็น 2 ประเภท คือ

ก. หัวเรื่องใหญ่ที่เป็นคำคำเดียว ได้แก่

- 1) หัวเรื่องที่เป็นคำเดียว
- 2) หัวเรื่องที่เป็นคำผสม
- 3) หัวเรื่องที่เป็นการสลับที่คำและมีเครื่องหมายจุดภาคคั่น
- 4) หัวเรื่องที่มีคำอธิบายประกอบอยู่ในวงเล็บ
- 5) หัวเรื่องที่เป็นกลุ่มคำ

ข. หัวเรื่องใหญ่ประกอบหัวเรื่องย่อย

ข้อ 3 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านลักษณะการใช้ศัพท์ ซึ่งจำแนกเป็น 3 ลักษณะ คือ

- ก. ศัพท์ควบคุม
- ข. ศัพท์อิสระ
- ค. คำทับศัพท์ภาษาต่างประเทศ

ข้อ 4 และข้อ 5 คำถามเกี่ยวกับปัญหาในการค้นหาสารนิเทศทางกฎหมายของนักกฎหมายและข้อเสนอแนะในการกำหนดหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์

วิธีการสร้างแบบสอบถาม

1. ผู้วิจัยได้กำหนดหัวเรื่องกฎหมายแพ่งและพาณิชย์โดยพิจารณาจากประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์เป็นหลักประกอบกับการสอบถามจากผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย (นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒน์สานต์ รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา) ได้กลุ่มหัวเรื่องใหญ่จำนวน 37 กลุ่ม ดังนี้

1. การพนันและขันท่อ	14. ตัวแทน	27. ระยะเวลา
2. เก็บของในคลังสินค้า	15. ทรัพย์สิน	28. รับขน
3. ครอบครวั	16. นายหน้า	29. ละเมิด
4. คำประกัน	17. นิติกรรม	30. ลากมิดควรได้
5. จัดการงานนอกสั่ง	18. บริษัท	31. แลกเปลี่ยน
6. จ้างทำของ	19. บัญชีเดินสะพัด	32. สมาคม
7. จ้างแรงงาน	20. บุคคล	33. สัญญา
8. จ้างนอง	21. ประกันภัย	34. หนี้
9. จำนำ	22. ประนีประนอมยอมความ	35. หุ้นส่วน
10. เช่าซื้อ	23. ผากทรัพย์	36. ให้

11. เช่าทรัพย์สิน	24. มรดก	37. อายุความ
12. ชื่อชาย	25. มุลนินิ	
13. ตัวเงิน	26. ยืม	

เมื่อได้กลุ่มหัวเรื่องดังกล่าวแล้ว จึงนำมาจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักกฎหมายในด้านการแบ่งกลุ่มหัวเรื่อง

2. ผู้วิจัยได้นำหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ที่รวบรวมได้ทั้งหมดจำนวน 3,511 หัวเรื่อง มาจัดเรียงตามลำดับตัวอักษร และตัดหัวเรื่องที่ซ้ำกันออกให้เหลือหัวเรื่องเดียว คงเหลือหัวเรื่องที่ไม่ซ้ำกันจำนวน 2,293 หัวเรื่อง แล้วนำมาจำแนกภายใต้กลุ่มหัวเรื่องทั้ง 37 กลุ่ม ดังกล่าว โดยในแต่ละกลุ่ม ผู้วิจัยได้คัดเลือกหัวเรื่องที่มีความหมายคล้ายคลึงกัน แต่ใช้คำหรือวลีหรือเครื่องหมายแตกต่างกันมารวมไว้ด้วยกันเป็นพวก ๆ (ภาคผนวก ก หน้า 157)

3. คัดเลือกเฉพาะหัวเรื่องของเนื้อหาที่มีการให้หัวเรื่องครบทุกประเภทของหัวเรื่องนำมาจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักกฎหมายในด้านการแบ่งประเภทของหัวเรื่อง จำนวน 30 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 249) ยกเว้นกลุ่มหัวเรื่อง การพนันและขั้นตอนเก็บของในคลังสินค้า จำนำ นายหน้า นิติกรรม บัญชีเดินสะพัด ประกันภัย ฝากทรัพย์สิน มุลนินิ ยืมระยะเวลา ลาภมิควรได้ แลกเปลี่ยน ตมาคม ให้ และอายุความ ที่ไม่ได้นำมาจัดทำแบบสอบถาม

4. คัดเลือกเฉพาะหัวเรื่องของเนื้อหาที่มีการให้หัวเรื่องตามลักษณะการใช้ศัพท์ครบทุกลักษณะ นำมาจัดทำแบบสอบถามเกี่ยวกับความต้องการของนักกฎหมายในด้านลักษณะการใช้ศัพท์ จำนวน 10 ข้อ (ภาคผนวก ข หน้า 259)

5. นำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักกฎหมายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 10 คน แล้วนำข้อบกพร่องมาปรับปรุงแก้ไขอีกครั้งหนึ่ง เพื่อเป็นแบบสอบถามที่สมบูรณ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกแก่นักกฎหมายจำนวน 167 คน ด้วยตนเอง และส่งทางไปรษณีย์ โดยส่งแบบสอบถามเดือนกันยายน 2539 และได้รับแบบสอบถามคืนเดือนพฤศจิกายน 2539 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 139 ชุด คิดเป็นร้อยละ 83.23

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ของข้อมูลทุกรายการ ตามแบบสอบถามที่ได้รับคืน
2. นับจำนวนของข้อมูลที่ได้อาจทุกรายการและคำนวณหาค่าร้อยละของคำตอบแต่ละข้อ

$$3. \text{ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลใช้สูตร } P = \frac{f \times 100}{n}$$

โดย P = ร้อยละ

f = ความถี่ของคำตอบ

n = จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

วิธีดำเนินการวิจัยในส่วนที่ 2 มีดังต่อไปนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ประชากรที่ใช้ในการวิจัยนี้ คือผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมาย ซึ่งมีตำแหน่งทางวิชาการระดับศาสตราจารย์หรือมีตำแหน่งทางบริหารระดับรองอธิบดีขึ้นไป และเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ จำนวน 10 คน คือ

1. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. กนิต ฌ นกร
2. นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนสานต์ (รองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา)
3. ศาสตราจารย์ไชยยศ เหมะรัชตะ
4. ศาสตราจารย์ ดร. ประสิทธิ์ เอกบุตร
5. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. ปรีดี เกษมทรัพย์
6. ศาสตราจารย์พิเศษไพศิษฐ์ พิพัฒน์กุล
7. ศาสตราจารย์เสาวนีย์ อัสวโรจน์
8. ศาสตราจารย์พิเศษโสภณ รัตนากร
9. ศาสตราจารย์พิเศษ ดร. อักษราทร จุฬารัตน
10. ศาสตราจารย์ ดร. อุกฤษ มงคลนาวิน

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลคือ แบบสอบถามที่สร้างขึ้นเพื่อศึกษาความต้องการหัวเรื่องภาษาไทยในกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ของนักกฎหมาย ประกอบด้วยคำถาม จำนวน 2 ข้อ คือ

ข้อ 1 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านการแบ่งประเภทของหัวเรื่อง

ข้อ 2 คำถามเกี่ยวกับความต้องการในด้านลักษณะการใช้ศัพท์

สำหรับคำถามทั้ง 2 ข้อ ผู้วิจัยนำหัวเรื่องที่ได้รับการคัดเลือกจากนักกฎหมายในการดำเนินการวิจัยในส่วนที่ 2 แล้ว มาจัดทำแบบสอบถามว่าผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายเห็นด้วยกับ

หัวข้อที่นักกฎหมายคัดเลือกหรือไม่ (ภาคผนวก ค หน้า 263) โดยนำแบบสอบถามไปทดสอบกับนักกฎหมายที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 5 คน ปรากฏว่าแบบสอบถามไม่มีข้อควรแก้ไข

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปแจกแก่ผู้ทรงคุณวุฒิทางกฎหมายจำนวน 10 คน ด้วยตนเอง โดยส่งแบบสอบถามเดือนมกราคม 2540 และได้รับแบบสอบถามคืนเดือนมีนาคม 2540 ผู้วิจัยได้รับแบบสอบถามคืน จำนวน 9 ชุด และในจำนวนนี้ไม่ตอบ 1 ชุด จึงเหลือแบบสอบถามที่ตอบครบถ้วนสมบูรณ์ จำนวน 8 ชุด

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. แจกแจงความถี่ของข้อมูลทุกรายการ ตามแบบสอบถามที่ได้รับคืน
2. นับจำนวนของข้อมูลที่ได้มาทุกรายการ

เมื่อได้ดำเนินการดังกล่าวข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยจะนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปความเรียงและตารางประกอบความเรียงในบทที่ 4 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะในบทที่ 5 ต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย